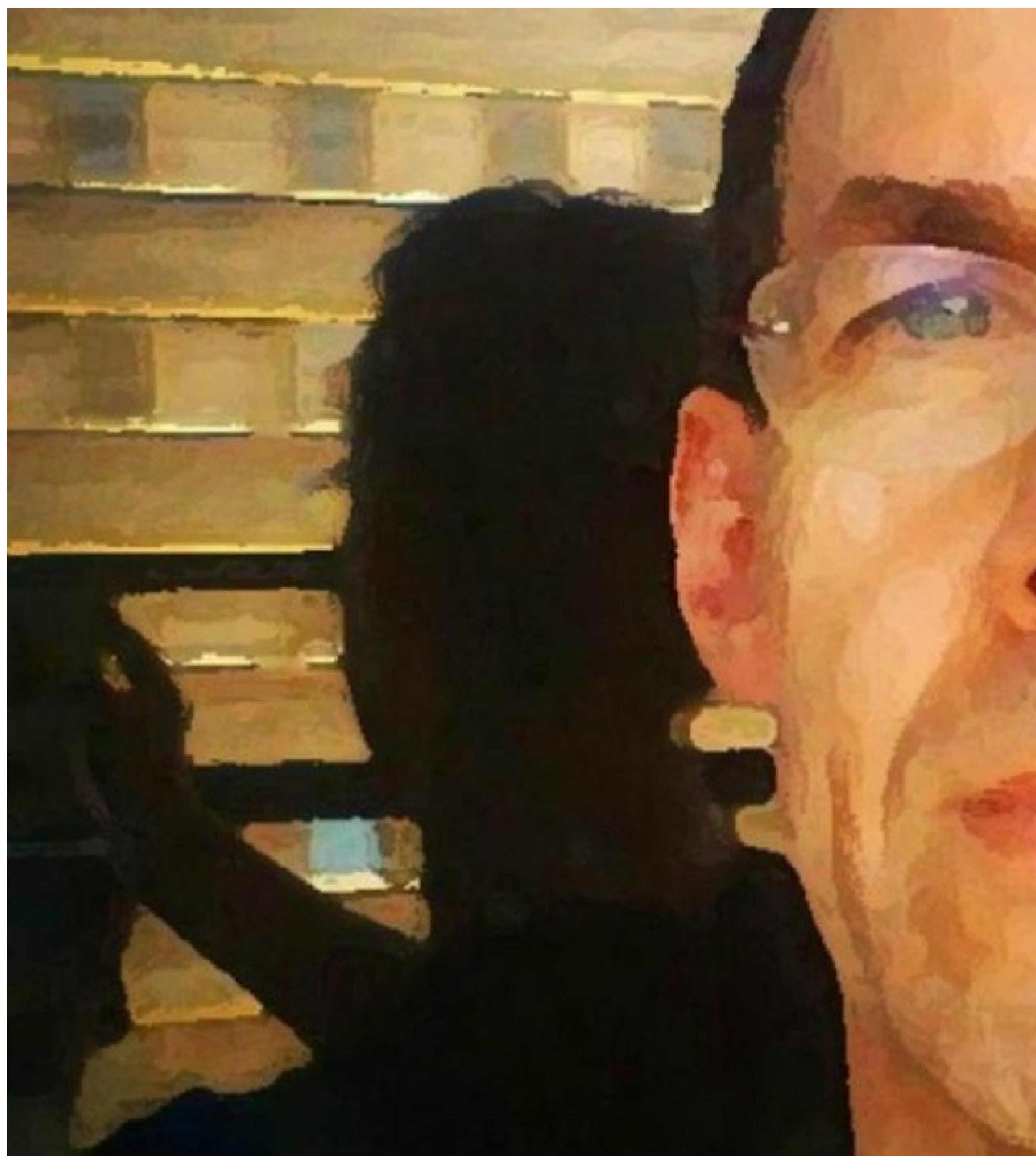

Overnachtende Gedachten

René Vis

Overnachtende Gedachten

Wakkerhoudende gedachten
Blijven heel vaak overnachten
In rumoerige vertrekken
Van mijn volgeboekte hoofd

Zij komen zonder reservering
Daarmee dus geen annulering
Men hoeft mij niet meer te wekken
Want mijn nachtrust is geroofd

Zij zouden aangenaam verrassen
Met de zachtheid van matrassen
Maar het lawaai blijft tegendelen
Als geschreeuw uit duizend kelen

Overnachtende gedachten
Tot de haan kraait zal ik smachten
Naar verblijf op stille plekken
Waar mijn gepieker is gedoofd

Ervoorlog

In de verte, nog onhoorbaar door de afstand
Te zacht nog om het door de wind te laten meevoeren
Naar oren waar binnen het zal worden omgezet
In angstaanjagende gedachten
Is het geluid reeds geboren

Te zwak van trilling, want te ver
Om zelfs op de grond liggend al waar te nemen
Zijn voeten begonnen met marcheren
Of trappen gaspedalen in
Van dreunende voertuigen, de wapens gericht

Een grasspriet wijst omhoog
Naar de zomerblauwe hemel
Tussen lippen die net hebben gekust

Naast hem in het groene gras
Ligt zij, de lippen in een glimlach

Ze weten niet
Wat morgen komt

De Achterdochtbestrijding

Gegroet, verzuurde sceptici
Thans kunt u zich verblijden
Kijk naar de horizon en zie
Welk voertuig aan komt rijden
Na jaren vol van argwaan volgt hier een mooie tijding
Want het betreft de wagen van De Achterdochtbestrijding

Menigeen in onze stad
Is al die sluwe plannen zat
Niet langer heimelijk beweren
Of achterbaksheid genereren
Zodat de maatschappijmachine
Vol openheid ons zal bedienen
Totdat men zonder vinden zocht
Naar 't laatste restje achterdocht

Het is, verbeten critici
Niet langer te vermijden
De wagen arriveert nu die
Een eind maakt aan ons lijden
Voorgoed verlost zijn wij straks van wantrouwende kastijding
Ontvang hen met een luid applaus: De Achterdochtbestrijding

Maar toen het voertuig bijna stopte
Keek de chauffeur opzij
Vermoedend dat er iets niet klopte
Reed hij ons snel voorbij

Hank Williams

De naald daalt langzaam in de groeven
Omringd door kraken loopt hij naar
Een intro met de eeuwig droeve
Met smart gevulde steelgitaar

Teksten over sombere tijden
Bedrogen harten, treinen rijden
Voorbij aan zondaars in ’t gevang
Schuldbewust, hun lot zo wrang

Een traag bespeelde countryfiddle
Maakt nog de stemming extra zwart
In drank, gebruikt als troostend middel
Verdrinkt weer een gebroken hart

De plaat staat stil, het lied is klaar
Maar Hank, viool en steelgitaar
Klinken hartverscheurend voort
Ver na zijn eigen slotaccoord

De Boom

Hij stond er bijna vijftig jaren
De boom in oma's achtertuin
Niemand kwam er met bezwaren
Of stak toen ooit de klachtbazuin

De tijd gegroefd in alle takken
Is er door kinderen vaak verdaan
Wie dacht er serieus aan hakken ?
Dat kon eenvoudig niet bestaan

De jeugd van toen is nu volwassen
Een generatie kwam daarna
Hun grootje moest helaas verkassen
Geen Tarzankreten meer, maar ja

De vooruitgang zal niet stoppen
Hier komt een modernistisch pand
De eerste lente zonder knoppen
Maar vol van zakelijk verstand

Daar ligt de boom in vele blokken
Bundels takken staan er naast
De laatste klimmers zijn vertrokken
De ontwikkelaar heeft haast

H2O

Zoals u vast wel weet bestaat er
Zeventig komma negen procent
Van de planeet waar u nu bent
Uit H2O of kortweg water

In vele Afrikaanse streken
Wordt er met smart naar uitgekeken
Terwijl weer elders werd gebeden
Om hulp van boven en met reden
Als straten meer op beken leken

Onder het alias van regen
Verpest het soms een zomerdag
Terwijl men het ook prijzen mag:
Komt men het in een zwembad tegen
Dan geeft het immers blij gelach

Als het weer een keer gaat vriezen
Raakt het behoorlijk van de wijs
Het zal de vloeibaarheid verliezen
Want het verandert dan in ijs

Misschien dat u er ooit naar zocht
Maar van alle soorten vocht
Is niets op aarde sowieso
Zo machtig als dit H2O

De Gefotografeerde Medetoerist

Terwijl u aan een souvenir valuta heeft verkwist
Of midden op een druk terras met ijsco werd verfrist
Dan kan daarbij het uiterlijk opeens zijn weggegrist
Der gefotografeerde medetoerist

Terwijl u stond te kijken bij Hugo’s boekenkist
Of een Brussels manneke zojuist weer heeft gepist
Kunt u daarbij vereeuwigd zijn, maar niet terwijl u wist
Als gefotografeerde medetoerist

Een foto-fenomeen dat soms de krant kan halen
En gaat u in protest, dan wordt er niets gedaan
Raakt men uw zere been, daar zal geen mens om malen
De massa vindt het best dus laat het maar begaan

Maar zelden werd dit thema poëtisch opgedist
Wanneer u op zo’n foto staat heeft toeval dit beslist
Steeds worden mensen weer ontvoerd maar daardoor niet vermist
Als gefotografeerde medetoerist

Lepisma Saccharina

Mag ik je aandacht, zilvervisje ?
Wat ik zo graag wil weten is je
Ware reden voor die haast

Je ziet opeens het licht aanknippen
En wat mij steeds opnieuw verbaast
Is hoe je snel weet weg te glippen
En dan verblijft onder de plint
Is daar waar jij de rust weer vindt ?

Ik weet, er zijn ook taxonomen
Die jou niet zien als een insect
Iedereen kan wel bedenken
Dat zoiets je ego nekt

Misschien verstoor ik mooie dromen
Ik zeg je wat de waarheid is
Niet bedoeld om jou te krenken
Maar je bent ook geen echte vis

Lepisma Saccharina
Is op zich een fraaie naam
Terwijl ik echter stil sta
Bij jouw toch minimale faam

Je bent haast niet te definiëren
Want geen vis, misschien insect
Je kunt berustend concluderen:
Het leven is toch nooit perfect

Stoelen Of Banken

Toen het kantoor op Schiphol opnieuw werd ingericht
Is hij nog gevonden – mijn mening ?

In de laden van bureaus of de bakken met ponskaarten
In de Must Ride enveloppe uit de KL 642
Tussen meegelopen voetstappen en onbenutte kansen ?

Toen het café in Zwanenburg werd verbouwd
Is hij daar gevonden – mijn mening ?

Achter de jukebox waaruit Blondie en Ian Dury klonken
Aan de bar waar anderen elkaars vrienden werden
Onder het papiertje met mijn laatste rekening ?

Of onder stoelen of banken
Daar verborgen uit angst

Voor afwijzing

De Theebus

Vanaf de Turfmarkt aan het Spaarne
Loop ik nu op de Oude Gracht
Daar stop ik links en kijk volgaarne
Naar De Theebus in zijn pracht

Hier sleet een lid der middenstand
Zijn waren met bekwame hand
Voldaan verliet daarna de klant
Met volle mand dan weer het pand

Maar ach, er kwamen andere tijden
De supermarkt werd concurrent
De keuze was er ongekend
Men ging steeds meer De Theebus mijden
Zo dun de trouw der consument

Een zware hand valt op mijn schouder
Terwijl ik nog De Theebus zie
“De tijd versnelt, je wordt steeds ouder”
Het is de stem der nostalgie

Boze Brief

Vrees mij, lees mij
Ik ben een boze brief
Ieder woord een vredesmoord
Van jouw voormalig lief

Ga maar voor mij zitten want
Ik ben een brief met achterkant
Die ook geheel beschreven is
Wat je zult lezen is niet mis

Al lees je mij pas na een tijd
Ooit wint jouw nieuwsgierigheid
Mijn zinnen blijven wachten

Ben je met mij lezen klaar
Betreur, verscheur, doe alles maar
Ik blijf in jouw gedachten

Vrees mij, lees mij
Ik ben een boze brief
De schrijver komt
Geen teen ontkromd
Door mij aan zijn gerief

De Wasmasjien

Ik zit soms lang te kijken naar mijn fijne wasmasjien
Dat lijkt wat eigenaardig maar er is een boel te zien
Want achter die patrijspoort draait mijn kleding in het rond
Als ik zo was behandeld zou ik ziek zijn als een hond

Ik stop de vuile sokken en een vieze spijkerbroek
Allemaal in ’t apparaat en vul de kleinste hoek
Een overhemd, een trui en nog een dekbedovertrek
Alles wordt weer prachtig schoon en nergens rest een vlek

Het water klotst en wasgoed draait maar rondjes op en neer
Dit hoogstaand stuk mechanica boeit mij toch telkens weer
En zijn dan alle stappen naar tevredenheid gezet
Is er niets meer op wasgebied dat vrolijkheid belet

Ik moet eerst even wachten voor de deur weer open kan
Er klinkt geen gejuich omdat textiel niet spreekt, maar dan
Hang ik de spullen op een rek en moet je toch eens zien:
Straks loop ik er weer keurig bij dankzij de wasmasjien

Ellebogenwerk

Hier is elleboogmac’roni
Ook bijzonder populair
Maar hoe dat zo is gekomen
Noem ik toch beslist niet fair

Met je ellebogen werken
Heeft meestal als resultaat
Dat je voordat ze het merken
Heel vlug op de voorgrond staat

Deze soort van macaroni
Is alleen maar elleboog
Uit de grote keus aan pasta’s
Werkte hij zich zo omhoog

Echt, die elleboogmac’roni
Kwam brutaal naar voren toe
Ten koste van bescheiden soorten
Het populairst, maar vraag niet hoe

De Krokodillentranenstoet

Uit menig oog kwam in de stoet
Op Driehuis Westerveld
Een krokodillentranenvloed
Want men dacht aan zijn geld

Er werd gesproken bij de kist
Zij stonden in de rij
En niemand kende zeer beslist
Een beter mens dan hij

Gesloten nog het testament
De inhoud daardoor niet bekend
Zodoende bracht men enkel hulde
Terwijl de hebzucht alom brulde

Toen later bleek dat bij het erven
Hij toch maar weinig achterliet
Zei men: ach iedereen moet sterven
En zo bijzonder was hij niet…

Forensische Observatie

Afgeladen treinen
Die brillenglazen doen beslaan
Vervoeren openbaar forensen
Voor noodzakelijk brood op de plank

Handen grissen gratis kranten
Voeten sprinten omhoog over trappen
Een quasi rustmoment op het perron
Weer Mindfulness niet toegepast

Blikken van vreemden ontwijkend
Maar andere als met sardines gevuld
Omringende flarden van gesprekken
Vormen een absurdistisch proza

Dan weer massaal omlaag via trappen
Naast wijkende poortjes kort saldo te zien
In naderend daglicht komen contouren
Van bedrijven steeds dichterbij

Daar wordt in verdwenen

Het werk wacht

Bezoek

Vanaf de tijd van zijn pensioen
Wist hij soms weken niets te doen
Toch was hij vroeger zeer actief
De ledigheid bracht ongerief

Zijn vrouw was niet meer onder ons
Hij was verstoken van respons
Één koffiekopje voortaan maar
In plaats van twee, dat was wel raar

Agenda’s kocht hij maar niet meer
Een lege pagina deed zeer
Terwijl hij eerst op ieder blad
Wel twee vergaderingen had

Daar zat hij dan in het tehuis
Te wachten bij de kleurenbuis
Met alle tinten dof als lood
Er kwam bezoek, het was de dood

Invasion Of The Body Snatchers

Voorafgaand aan onze ogen sluiten de gordijnen
Na nog een laatste blik op het balkon

Leeg
Weer liggen ze er niet
De peulen

Na weer een dag vermoeiend tegen de stroom in zwemmen
Haast verdrinkend door hardnekkig vastklampen
Aan eigen wil en smaak
Verlangen wij soms

Naar de peulen
En de morgen waarop wij zullen ontwaken

Als onderdelen van de Massa
Dan vinden wij wat Men vindt
Spreken ook wij gedachtenloos
Dezelfde opgelegde woorden

Onze eigen ogen voorgoed gesloten

Rozenhofje

De sixties brachten vuur en vlam
In het centrum van Amsterdam
Protest toen Beatrix ging trouwen
De Provo’s en de happening

Met revolutionaire zaken
Had mijn oma niets te maken
Wat ook de tijdgeest zou ontvouwen
Het bracht haar geen verandering

In het hofje op de Rozengracht
Tikte de pendule zacht
Maar luid genoeg om niet te horen
Dat revolutie was geboren

Stil Verdriet

Bloemen houden van de mensen
Maar dat klinkt een beetje dwaas
Om elkaar geluk te wensen
Zetten wij hen in een vaas

Nadat zij zijn afgesneden
Is stil verdriet misschien al groot
Spoedig zijn zij overleden
Zij wachten prachtig op de dood

Aan het einde van hun dagen
Hangen zij weemoedig neer
Om zich wellicht af te vragen:
Waarom gebeurt dit telkens weer ?

Zouden wij van bloemen houden
Als zij puur voor hún genot
Óns massaal vermoorden zouden ?
Is dit gewoon het bloemenlot ?

Verder Is Alles Rust

Razende stormen geselen schuiten
Vreselijk angstig is men in kajuiten
Zo ver weg van de reddende kust

Vuurrode hanen met oranje kammen
Kraaien zo hard als sirenes bij vlammen
Die laaien en niet willen worden geblust

Van alle tijden de Amerikanen
Nu strijdend met trauma’s als veteranen
Geen vrede meer vindend bij ‘In God we trust’

Verder is alles rust

Met luide stem maakt een echtpaar weer ruzie
Ooit bracht de liefde hen tot een fusie
Verbruid nu de kans dat nog wordt gesust

Geamplificeerde hardrock gitaren
Die verre van dromend geluidsmuren baren
Als bier steeds maar stromend vanuit een fust

Taal maakt kabaal in het brein van de dichter
Brengt hem tot het zijn van een zelfverplichter
Maar woorden ordenen blijft een lust

Verder is alles rust

Medicijn

Kent u het syndroom van Ze Zullen Wel Zeggen ?
Behoorlijk wat mensen zijn daarmee belast
Zij lopen voortdurend zichzelf uit te leggen
Dat hun eigen gedrag volgens anderen niet past

Kent u het syndroom van Ze Zullen Wel Vinden ?
Het leven van velen wordt daardoor verknald
Zij laten zich door het massale maar binden
De vrijheid van denken wordt daarmee versmald

Een goed medicijn heet Laat Ze Maar Praten
Dagelijks innemen is van belang
Spoedig zult u dan de kamer verlaten
Met Let Op Wat Anderen Zeggen behang

(Op)gedragen

Waarom laten mensen door anderen bepalen
Op welke schoenen naar school wordt gegaan ?
En welke prijs moeten zij dan betalen
Die niet bij een modebeeld stil blijven staan ?

Laat iemand zich echt in zijn keuze beperken
Door wat de reactie kan zijn in de klas ?
En zijn al die gasten die kicken op merken
Soms betere mensen, alleen door een jas ?

Want wie maakt er uit wat jij moet gaan dragen
Je loopt hier toch rond met je eigen verstand ?
Of is het wel best om je nooit af te vragen
In wat voor een kudde je nu bent beland ?

Het blijft toch een kwestie van relativeren
De marketing grijpt je zowat bij de strot
Nog altijd gaan trendy dames en heren
Gekleed in een verkoop-technisch complot

Awakening

Het diep donkere kleed van de avond
lag nu in alle plooien over de stad
De maan, weerhouden door wolken
kreeg niet de gelegenheid om het zonlicht te weerkaatsen

In de somberheid van zijn vermoeide hoofd
liepen zijn gedachten door elektrisch verlichte straten
Waar hij, eenmaal liggend in een diepe slaap
mensen uit zijn verleden en heden ontmoette
die elkaar bleken te kennen
en vermanend hun vingers naar hem wezen

Nog klonken hun terechtwijzingen in weg glijdende stemmen na
toen hij in een straat in New York City liep

In het donker, door de schaduwen van de hoge wolkenkrabbers
aan weerszijden van de niet brede straat, liep hij verder

En terwijl aan het einde van de verste blocks
een roze schijnsel steeds sterker werd
en langzaam het donker van de schaduwen en de nacht verdreef
klonk ver boven hem, vanuit een raam
het langzame, ijle en scherpe geluid van een jazztrompet

Als een aubade aan de naderende nieuwe dag

Simca Duizend

In hergebruikte schoenendoos jouw foto terug gevonden
Daarmee de tijd sindsdien vergaan met korte blik vergruizend
Als over asfalt werd die tijd weer met het nu verbonden
Wat was je prachtig donkerblauw, mijn beste Simca Duizend

Gezegd werd dat al in de folder
De Franse auto door de roest
Werd aangetast – het was geen kolder
Want langzaam werd ook jij verwoest

Men heeft jou, vierbands tweedehands, getakeld weg gereden
Daarmee je met de laatste rit dan naar de sloop verhuizend
Geen levend wezen ooit geweest, maar voelbaar overleden
Adieu, bedankt en bon voyage, mijn beste Simca Duizend

Zie ik soms net zo’n auto rijden
Die wél de tijd heeft overleefd
Dan is het echt nostalgisch lijden
Voor wie nog slechts een foto heeft

Beloond

Vaak moest zij in De Aap logeren
Ook haar eten kreeg zij daar
Een bitter bord gebakken peren
Stond dan altijd voor haar klaar

In de hoek waar klappen vallen
Liep zij regelmatig rond
Op haar zoektocht naar getallen
Was dertien wat zij meestal vond

Vaak moest zij in De Aap logeren
Het verblijf beviel haar slecht
En het bord gebakken peren
Werd nooit haar lievelingsgerecht

Maar Het Land van Melk en Honing
Heeft haar nu asiel verleend
Het is te zien als een beloning
Voor al haar tranen ooit geweend

Ego

Zijn ego is ‘t
Waar hij van houdt
Wat anderen vinden
Laat hem koud

Zijn ego wist
Al van ’t begin:
’t Is enkel ik
Die ik bemin

Zijn ego is ‘t
Waar hij om geeft
Een samen zijn
Werd nooit beleefd

Zijn ego wist
Het al meteen:
Ik hou van mij
En mij alleen

Stoute Schoenen

Ik had vandaag nadat ik opstond
Dezelfde schoenen weer gepakt
Waar in de loop van gisteravond
Mijn moed opnieuw was in gezakt

Ik heb het strikken van de veters
Van dat paar maar niet gedaan
Want ik bedacht opeens iets beters
En trok mijn stoute schoenen aan

Nieuwsgierig wat er ging gebeuren
Liep ik later in de stad
In mijn hoofd bleef het maar zeuren:
Kom vooruit en durf eens wat

Uit geen tent was ik te lokken
Al had ik stoute schoenen aan
Ik was nog steeds een held op sokken
Er moest nog iets worden gedaan

Het zit niet enkel in het schoeisel
Al zijn die schoenen nog zo stout
Er verschijnt een prachtig bloeisel
Als je op jezelf vertrouwt

Vlaggen Zwaaien

Wil iemand zijn producten kwijt
Dan is een ander wel bereid
Om voor een aardig geldbedrag
Te zwaaien met een firmavlag

Zodat hierdoor de consument
Ter aanschaf naar de winkel rent
Maar daarna biedt de concurrent
Dan nog meer aan dezelfde vent

Waardoor hij met een brede lach
Gaat zwaaien met een nieuwe vlag
Het blijft een bikkelharde strijd
Waarvan wij nooit worden bevrijd

Terras Aan Zee

In de zomer loopt zij rond op een terras
Zij haalt wat kopjes op of vult opnieuw een glas
Men kent haar als een blije vrouw
Maar in september komt de rouw
Dan gaat ze zitten denken hoe het was

In het najaar kan zij soms ineens verlangen
Naar een nieuw seizoen, de zomer en de zee
Al staat ze thuis de kamer te behangen
Soms trekt een groot verlangen haar dan mee

Daar loopt ze in de regen op het strand
Of raapt een blikje op bij het lege restaurant
Er steekt een want uit iedere mouw
Zij blijft ook nu de kuststrook trouw
Straks kruipt ze bij de kachel met een krant

In de winter kan zij ook intens verlangen
Niets anders dan het strand stemt haar tevree
Haar gedachten worden menigmaal gevangen
Door de zomerzon en het terras aan zee

Kunstenaar

Er leeft in hem een kunstenaar
Het leven valt hem soms wel zwaar
Hij schrijft gedichten, maakt muziek
Tot nog toe voor een klein publiek

Hij voelt zich zo vaak niet begrepen
En moet zich dan door dagen slepen
Waarop hij meeloopt in de molen
Terwijl toch diep in hem verscholen
Zijn hart bij andere zaken ligt
Het schrijven van een nieuw gedicht
Of de akkoorden voor een lied
De meerderheid begrijpt hem niet

Er leeft in hem een kunstenaar
Dat is geen leugen maar wel waar
Ik hoorde net nog van zijn vrouw
“Gaat dit gedicht soms over jou ?“